

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 18.12.2013
COM(2013) 920 final

2013/0443 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om minskning av nationella utsläpp av vissa luftföroreningar och om ändring av
direktiv 2003/35/EG**

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2013) 531 final}

{SWD(2013) 532 final}

{SWD(2013) 537 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Allmän bakgrund – motiv och syfte

I Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/81/EG¹ fastställs årliga nationella utsläppstak för varje medlemsstat som skulle nås till 2010, beträffande utsläpp av svaveldioxid (SO₂), kväveoxider (NO_x), flyktiga organiska föreningar utom metan (NMVOC) samt ammoniak (NH₃). Syftet var att minska luftföroreningarna och deras skadliga effekter på folkhälsan och miljön i unionen, och dessutom att uppfylla kraven i Göteborgsprotokollet².

Dessa krav behöver ses över och uppdateras för att motverka de mycket betydande hälsorisker och miljöeffekter som fortfarande orsakas av luftföroreningar i unionen, och för att anpassa unionslagstiftningen till nya internationella åtaganden till följd av en revidering av Göteborgsprotokollet 2012.

De nödvändiga minskningarna av dessa effekter anges i den reviderade tematiska strategin för luftförorening³ som är en uppdatering av färdplanen mot unionens långsiktiga mål: att uppnå en sådan luftkvalitetsnivå som inte leder till betydande negativa konsekvenser och risker för människors hälsa eller miljön. Förslaget är en av de viktigaste rättsliga grunderna för att åstadkomma dessa minskningar.

Utöver att fastställa de ytterligare utsläppsminskningar som krävs, behandlas i detta förslag några av bristerna i genomförandet av unionens regelverk för luftpolitiken och behovet av att förbättra samordningen mellan utsläppsminskningar och luftkvalitet samt klimatförändring och skydd av biologisk mångfald.

På grund av arten och omfattningen av de nödvändiga ändringarna av direktiv 2001/81/EG och behovet av att få ökad konsekvens och rättslig klarhet, har översynen av direktiv 2001/81/EG lett till slutsatsen att det direktivet bör upphävas och att ett nytt direktiv bör antas (det här direktivet).

Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden

Målen för detta initiativ är förenliga med och förstärker Europa 2020-strategins mål om smart och hållbar tillväxt för alla. De kommer sannolikt att stimulera innovation som bidrar till att stödja grön tillväxt och upprätthålla den europeiska ekonomins konkurrenskraft och samtidigt underlätta övergången till en koldioxidsnål ekonomi, skydda Europas naturkapital och dra nytta av EU:s ledande ställning i utvecklingen av ny miljövänlig teknik⁴. Förenkling och förtydligande av befintlig politik för att möjliggöra ett bättre genomförande eftersträvas där så är möjligt, i enlighet med principerna för smart lagstiftning⁵. När åtgärder införs läggs särskild vikt läggs vid att skydda små och medelstora företags intressen enligt principen ”tänk

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/81/EG av den 23 oktober 2001 om nationella utsläppstak för vissa luftföroreningar (EGT L 309, 27.11.2001, s. 22).

² Protokollet till Uneces (FN:s ekonomiska kommission för Europa) konvention om långväga gränsöverskridande luftföroreningar angående minskning av förurning, övergödning och marknära ozon (1999).

³ Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – *Ett program för ren luft i Europa*, COM(2013) [xxx].

⁴ Meddelande från kommissionen *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla*, KOM(2010) 2020 slutlig, 3.3.2010.

⁵ Meddelande från kommissionen *Smart lagstiftning i Europeiska unionen*, KOM(2010) 543 slutlig, 8.10.2010.

småskaligt först”⁶. Samstämmigheten har säkerställts med nära relaterade områden som transport, industri, jordbruk och klimatförändring samt resurseffektivitet.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Samråd med berörda parter

Översynen drog nytta av den sakkunskap som byggts upp under flera årtionden av luftkvalitetsbedömningar, förvaltning och översynsverksamhet i unionen och internationellt. Bland de parter som deltog i samrådet ingick bland annat medlemsstaternas myndigheter med ansvar för genomförandet av den nuvarande policyramen på alla administrativa nivåer. Fem möten med berörda parter hölls mellan juni 2011 och april 2013 för att säkerställa öppenhet och erbjuda möjligheter för berörda parter att lämna synpunkter och bidrag. Alla möten direktsändes via internet för att möjliggöra största möjliga deltagande. Två offentliga samråd hölls: ett första samråd i slutet av 2011 gav en översikt över styrkor och svagheter i det befintliga regelverket för luftpolitik, det andra var ett nätbaserat samråd med alla intressenter i början av 2013 och handlade om de främsta policyalternativen för att åtgärda kvarstående luftkvalitetsproblem⁷. En Eurobarometerundersökning om allmänhetens syn på luftföroreningsfrågor genomfördes och rapporterades 2012⁸. Kommissionen och Europeiska miljöbyrån (EEA) genomförde också ett pilotprojekt om luftpolitik som sammanförde tolv städer runtom i unionen för att bedöma lokala erfarenheter av genomförandet av regelverket för luftpolitik⁹.

Resultat av konsekvensbedömningen

Full efterlevnad av lagstiftningen om luftkvalitet kan uppnås på kort till medellång sikt genom inriktning på genomförande av befintlig politik i kombination med åtgärder från medlemsstaternas sida. Direktiv 2001/81/EG bör revideras för att införliva unionens internationella åtaganden för 2020 enligt Göteborgsprotokollet, men minskningskraven till 2020 bör inte skärpas.

För perioden fram till 2030 finns dock andra förutsättningar. För att komma till rätta med kvarstående hälso- och miljöeffekter krävs avsevärt striktare åtaganden om utsläppsminskning. För 2030 är det alternativ som föredras 70 % av den maximala genomförbara minskningen av hälsoeffekter till 2030, optimerat för ytterligare minskningar av övergödning och marknära ozon. Dessa åtaganden om utsläppsminskning ger en kontinuerlig minskningsbana mot unionens långsiktiga mål.

Genomförandet av Göteborgsprotokollets minskningsåtaganden för 2020 medför inga ytterligare utgifter för unionen över referensscenariot. De nya minskningsåtagandena för 2030 är utformade för att få till stånd den minskning av luftkvalitetseffekter till 2030 som fastställs i meddelandet *Ett program för ren luft i Europa*. I konsekvensbedömningen modellerades ett optimalt förverkligande av den önskvärda minskningen, och denna optimering resulterade i nationella åtaganden om utsläppsminskning för de sex mest relevanta föroreningarna. Dessa minskningsåtaganden kommer att reducera de totala externa kostnaderna för luftföroreningar

⁶ Meddelande från kommissionen *Tänk småskaligt först – En ”Small Business Act” för Europa*, KOM(2008) 394 slutlig, 25.6.2008.

⁷ I samrådet användes två frågeformulär: sammanlagt 1 934 personer besvarade ett kortare frågeformulär för allmänheten, och 371 svar kom in för det längre frågeformuläret riktat till experter och intressenter. Se http://ec.europa.eu/environment/consultations/air_pollution_en.htm

⁸ Resultaten finns i Eurobarometer 2013.

⁹ Fullständiga resultat finns i Europeiska miljöbyråns rapport 7/2013.

med 40 miljarder euro (den försiktigaste bedömningen) jämfört med kostnaderna på 212 miljarder euro i referensscenariot, inklusive direkta ekonomiska fördelar på mer än 2,8 miljarder euro: 1,85 miljarder euro i minskade arbetsproduktivitetsförluster, 600 miljoner euro i minskade hälso- och sjukvårdskostnader, 230 miljoner euro i minskade värdeförluster för grödor och 120 miljoner euro i minskade skador på den byggda miljön. Detta kan jämföras med årliga efterlevnadskostnader på 3,3 miljarder euro, dvs. ca en tolfedel av de externa kostnadsbesparingarna. Referensscenariot ska till 2030 leda till att hälsobelastningen minskar med 40 % jämfört med 2005. Detta förslag ger ytterligare 12 % vilket innebär att hälsobelastningen totalt minskar med 52 % jämfört med 2005. För övergödning ger förslaget ytterligare 50 % utöver referensscenariot.

Med utsläppstak för metan enligt unionens system med nationella utsläppstak skulle utsläppen kunna minskas på ett kostnadseffektivt sätt även om politiken skulle behöva vara förenlig med Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG¹⁰. Bestämmelser för att förbättra styrningen och anpassa övervakning och rapportering till internationella åtaganden skulle kunna införas till en mycket måttlig administrativ kostnad (initialkostnad ca 8 miljoner euro och en årskostnad på 3,5 miljoner euro för hela unionen).

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

Förslaget upphäver och ersätter det nuvarande unionssystemet för årliga utsläppstak för nationella utsläpp av luftföroreningar, som inrättas i direktiv 2001/81/EG. Därigenom säkerställs att de nationella utsläppstak som anges i direktiv 2001/81/EG för 2010 och därefter för SO₂, NO_x, NMVOC och NH₃ gäller till och med 2020, och det införs nya nationella åtaganden om utsläppsminskning (nedan kallade *minskningsåtaganden*) som gäller från och med 2020 och 2030 för SO₂, NO_x, NMVOC, NH₃, fina partiklar (PM_{2,5}) och metan (CH₄) samt intermediära utsläppsnivåer för 2025 för samma föroreningar.

Särskild information om de viktigaste artiklarna och bilagorna ges nedan.

I artiklarna 1, 2 och 3 anges förslagets syfte och tillämpningsområde samt definitioner av viktiga termer.

I enlighet med artikel 4 jämförd med bilaga II måste medlemsstaterna begränsa sina årliga utsläpp av SO₂, NO_x, NMVOC, NH₃, PM_{2,5} och CH₄ för att uppfylla de minskningsåtaganden som gäller från och med 2020 och 2030. Dessutom måste medlemsstaterna 2025 begränsa sina årliga utsläpp av dessa föroreningar till de nivåer som fastställts på grundval av en linjär minskningsbana, såvida inte detta skulle kräva åtgärder som medför oproportionerliga kostnader. Artikel 4 anger vilka utsläppskällor som inte ska redovisas.

Artikel 5 ger medlemsstaterna rätt att använda vissa typer av flexibilitet, förutsatt att kommissionen inte invänder – att på vissa villkor inräkna en del av de utsläppsminskningar av NO_x, SO₂, och PM_{2,5} som uppnås av internationell sjöfart, att gemensamt genomföra sina minskningsåtaganden för CH₄ samt att föreslå justerade utsläppsinventeringar om bättre inventeringsmetoder leder till bristande uppfyllelse av ett minskningsåtagande (utom för CH₄).

Enligt artikel 6 måste medlemsstaterna anta, genomföra och regelbundet uppdatera sina nationella luftvårdsprogram och beskriva hur deras minskningsåtaganden ska uppfyllas. De

¹⁰ Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 136).

nationella luftvårdsprogrammen bör minst innehålla den information som anges i del 2 i bilaga III och uppgifter om minskning av sotutsläpp. De får också föreskriva särskilda åtgärder som anges i del 1 i bilaga III för att minska utsläppen av PM_{2,5} och NH₃ från jordbruket. Luftvårdsprogrammen ska utarbetas mot bakgrund av den övergripande policyramen för luftkvalitet, och de ska innehålla information om den analys som ligger till grund för valet av åtgärder. Medlemsstaterna ska genomföra offentliga samråd om luftvårdsprogrammen innan de antas. Genom artikel 16 ändras därför Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG¹¹ så att det omfattar nationella luftvårdsprogram.

Enligt artikel 7 jämförd med bilaga I ska medlemsstaterna övervaka utsläpp av luftföroreningar och därvid utarbeta och uppdatera, i enlighet med de skyldigheter och riktlinjer som införts enligt luftvårdskonventionen och som avses och specificeras i bilaga IV, nationella utsläppsinventeringar och utsläppsprognoser som ska åtföljas av en informativ inventeringsrapport. Medlemsstater som tillämpar flexibilitet enligt artikel 5 måste inkludera all relevant information i den informativa inventeringsrapporten eller i en separat rapport.

Enligt artikel 8 ska medlemsstaterna om möjligt övervaka luftföroreningars negativa effekter på akvatiska och terrestra ekosystem, i enlighet med bestämmelserna i bilaga V. Medlemsstaterna har rätt att använda sig av övervakningssystem som inrättats i enlighet med andra unionsinstrument.

Enligt artikel 9 ska medlemsstaterna, vid de tidpunkter som anges i bilaga I, sända in sina nationella luftvårdsprogram och eventuella uppdateringar till kommissionen tillsammans med all övervakningsinformation som fastställts i enlighet med artiklarna 7 och 8. Kommissionen ska med hjälp av Europeiska miljöbyrå och medlemsstaterna regelbundet se över de uppgifter som rapporterats i de nationella utsläppsinventeringarna.

Enligt artikel 10 ska kommissionen vart femte år lämna en rapport om genomförandet av detta direktiv, inklusive om tillämpningen av artikel 4.2 avseende intermediära utsläppsnivåer för 2025.

Artikel 11 stöder systematisk, aktiv och elektronisk spridning av den information som samlas in och behandlas enligt detta förslag och hänvisar i detta sammanhang till de krav som fastställs i unionslagstiftningen, bl.a. i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG¹².

Artikel 12 stöder kommissionens och medlemsstaternas samarbete med tredjeländer och relevanta internationella organisationer för att stärka och förbättra arbetet mot luftföroreningar på global nivå.

Artikel 13 fastställer formerna för det förfarande som är tillämpligt enligt artiklarna 6.7, 7.9 och 8.3 för att genom delegerade akter anpassa bilagorna I, III (del 1), IV och V till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Artikel 14 gäller det granskningsförfarande i kommitté som kommissionen ska använda för att anta genomförandeakter enligt artiklarna 5.6 och 6.9 och anger att den befintliga kommitté som inrättats enligt artikel 29 i direktiv 2008/50/EG ska användas.

Artiklarna 15, 17 och 19 innehåller bestämmelser om påföljder för överträdelser av de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med förslaget, om ikraftträdandet och om införlivandet av direktivet i medlemsstaternas lagstiftning.

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003 om åtgärder för allmänhetens deltagande i utarbetandet av vissa planer och program avseende miljön och om ändring, med avseende på allmänhetens deltagande och rätt till rättslig prövning, av rådets direktiv 85/337/EEG och 96/61/EG (EUT L 156, 25.6.2003, s. 17).

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, 14.2.2003, s. 26).

Artikel 18 gäller upphävandet av direktiv 2001/81/EG men anger samtidigt att de nationella utsläppstak som fastställs i det direktivet ska fortsätta att gälla till och med den 31 december 2019.

Bilaga VI innehåller jämförelsetabellen.

Rättslig grund

Eftersom direktivets huvudsakliga mål är att skydda miljön i enlighet med artikel 191 i EUF-fördraget bygger förslaget på artikel 192.1 i EUF-fördraget.

Subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna och val av regleringsform

Subsidiaritetsprincipen är tillämplig eftersom förslaget inte avser ett område där unionen är ensam behörig.

Målet med förslaget kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna. För att ta itu med de kvarstående betydande effekterna på luftkvaliteten i unionen måste varje medlemsstat minska sina föroreningsutsläpp, och en kostnadseffektiv kombination av minskningar inom Europa kan endast samordnas på unionsnivå. De angivna minskningsåtagandena tar inte bara hänsyn till de inhemska effekterna av nationella utsläpp utan också till deras gränsöverskridande effekter.

Åtgärder på unionsnivå gör det lättare att uppnå förslagets mål. I direktiv 2001/81/EG fastställs minskningsmål och minimikrav för deras genomförande, men det överläts åt medlemsstaterna att fastställa den optimala kombinationen av åtgärder för att uppnå minskningarna. Denna princip bibehålls i detta förslag, vilket ytterligare harmoniserar kraven för nationella program och för övervakning och rapportering av utsläpp av luftföroreningar, för att korrigera brister i direktiv 2001/81/EG och för att uppfylla internationella åtaganden inom ramen för luftvårdskonventionen och dess protokoll. Även om det i förslaget krävs att utsläppen begränsas vid källan i jordbrukssektorn, har medlemsstaterna rätt att inte uppfylla dessa krav om det inte är nödvändigt för att uppnå det relevanta åtagandet om utsläppsminskning.

Förslaget är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen.

Den valda regleringsformen är ett direktiv eftersom förslaget fastställer mål och skyldigheter samtidigt som medlemsstaterna ges tillräcklig flexibilitet när det gäller att välja åtgärder för att nå målen och närmare föreskrifter för genomförandet. Förslaget är därför förenligt med proportionalitetsprincipen.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Direktivet ska genomföras inom den befintliga budgeten och påverkar inte den fleråriga budgetramen.

5. ÖVRIGT

Förklarande dokument

Kommissionen anser att det behövs förklarande dokument för att förbättra kvaliteten på informationen om införlivandet av direktivet, av följande skäl.

Ett fullständigt och korrekt genomförande av direktivet är av avgörande betydelse för att garantera att dess mål uppnås (dvs. att skydda människors hälsa och miljön). Eftersom vissa medlemsstater redan i dag reglerar utsläpp av luftföroreningar skulle införlivandet av detta direktiv förmodligen inte ske genom en enstaka rättsakt, utan snarare genom olika ändringar eller nya förslag inom berörda områden. Dessutom är genomförandet av direktivet ofta starkt decentraliserat, eftersom regionala och lokala myndigheter ansvarar för dess tillämpning och, i vissa medlemsstater, även för dess införlivande.

Ovannämnda faktorer väntas öka risken för att direktivet införlivas och genomförs på ett inkorrekt sätt och de komplicerar kommissionens arbete med att kontrollera tillämpningen av unionens lagstiftning. Det är viktigt att det finns tydlig information om införlivandet av direktivet för att se till att den nationella lagstiftningen är förenlig med dess bestämmelser.

Kravet att lämna förklarande dokument kan skapa en extra administrativ börda för de medlemsstater som inte redan arbetar på det sättet. Den eventuella ytterligare administrativa bördan står dock i proportion till det eftersträlvade målet, nämligen att säkerställa effektivt införlivande och till fullo uppnå direktivets mål.

Mot bakgrund av ovanstående resonemang är det rimligt att begära att medlemsstaterna låter anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan bestämmelserna i direktivet och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV**om minskning av nationella utsläpp av vissa luftföroreningar och om ändring av direktiv 2003/35/EG**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
 DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,
 med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
 efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
 med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹³,
 med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹⁴,
 i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
 av följande skäl:

- (1) Under de senaste 20 åren har betydande framsteg gjorts i unionen vad gäller antropogena utsläpp till luft och luftkvalitet. Detta har skett genom en särskild unionspolitik, däribland 2005 års meddelande från kommissionen *Tematisk strategi för luftföroreningar* (nedan kallad *den tematiska strategin*)¹⁵. Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/81/EG¹⁶ har varit avgörande för dessa framsteg genom att fastställa tak för medlemsstaternas totala årliga utsläpp för 2010 och därefter av svaveldioxid (SO₂), kväveoxider (NO_x), flyktiga organiska föreningar utom metan (NMVOC) samt ammoniak (NH₃). Till följd av detta har utsläppen av SO₂ minskat med 82 %, NO_x med 47 %, NMVOC med 56 % och NH₃ med 28 % mellan 1990 och 2010. Såsom anges i *Ett program för ren luft i Europa* (nedan kallat *den reviderade tematiska strategin*)¹⁷ kvarstår dock betydande negativa konsekvenser och risker för miljön och för människors hälsa.
- (2) Det sjunde miljöhandlingsprogrammet¹⁸ bekräftar unionens långsiktiga mål för luftpolitiken, att nå luftkvalitetsnivåer som inte ger upphov till betydande negativa effekter på och risker för människors hälsa och miljön, och efterlyser därför full

¹³ EUT C , , s. .

¹⁴ EUT C , , s. .

¹⁵ Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – *Tematisk strategi för luftförorening*, KOM(2005) 446 slutlig.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/81/EG av den 23 oktober 2001 om nationella utsläppstak för vissa luftföroreningar (EGT L 309, 27.11.2001, s. 22).

¹⁷ Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – *Ett program för ren luft i Europa*, COM(2013) [xxx].

¹⁸ Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 – *Att leva gott inom planetens gränser*, COM(2012) 710, 29.11.2012.

efterlevnad av unionens nuvarande lagstiftning om luftkvalitet, strategiska mål och åtgärder för tiden efter 2020, stärkta insatser i områden där människor och ekosystem utsätts för höga nivåer av luftföroreningar, samt ökade synergier mellan lagstiftning om luftkvalitet och unionens policymål för i synnerhet klimat och biologisk mångfald.

- (3) För att ta ytterligare steg mot EU:s långsiktiga mål fastställs i den reviderade tematiska strategin nya strategiska mål för perioden fram till 2030.
- (4) Medlemsstaterna och unionen är parter i Uneces (FN:s ekonomiska kommission för Europa) konvention om långväga gränsöverskridande luftföroreningar från 1979 (nedan kallad *luftvårdskonventionen*)¹⁹ och i flera av dess protokoll, däribland Göteborgsprotokollet från 1999 om minskning av förurning, övergödning och marknära ozon.
- (5) I det reviderade Göteborgsprotokollet, som godtagits av rådet i beslut [xxxx/xxxx/EU]²⁰ anges, för 2020 och därefter, nya åtaganden om utsläppsminskning, med 2005 som basår, för varje part avseende SO₂, NO_x, NH₃, NMVOC och fina partiklar (PM_{2,5}). Andra syften är minskade utsläpp av sot, insamling och registerhållning av uppgifter om de negativa effekter som halter och nedfall av luftföroreningar innebär för människors hälsa och miljön samt deltagande i de effektorienterade programmen inom ramen för luftvårdskonventionen.
- (6) Det system med nationella utsläppstak som inrättas genom direktiv 2001/81/EG bör därför ses över för att anpassas till unionens och medlemsstaternas internationella åtaganden.
- (7) Medlemsstaterna bör genomföra bestämmelserna i detta direktiv på ett sätt som effektivt bidrar till att uppnå unionens långsiktiga mål för luftkvalitet, som stöds av Världshälsoorganisationens riktlinjer och av unionens mål för skydd av biologisk mångfald och ekosystem, genom att nivåerna och nedfallet av luftföroreningar i form av försurande ämnen, övergödande ämnen och ozon minskas under de kritiska belastningar och nivåer som anges i luftvårdskonventionen.
- (8) Detta direktiv bör även bidra till uppnåendet av luftkvalitetsmålen i unionslagstiftningen och till begränsningen av klimatpåverkan genom att minska utsläppen av kortlivade klimatföroreningar liksom till förbättring av den globala luftkvaliteten.
- (9) Medlemsstaterna bör uppfylla de åtaganden om utsläppsminskning som anges i detta direktiv för 2020 och 2030. För att garantera påvisbara framsteg mot åtagandena för 2030 bör medlemsstaterna nå intermediära utsläppsnivåer 2025, fastställda på grundval av en linjär minskningsbana mellan deras utsläppsnivåer för 2020 och de nivåer som definieras av deras åtaganden om utsläppsminskning för 2030, såvida inte detta skulle medföra oproportionerliga kostnader. Om utsläppen 2025 inte kan begränsas på detta sätt bör medlemsstaterna ange skälen i sina rapporter enligt detta direktiv.
- (10) Vissa medlemsstater har inom ramen för luftvårdskonventionen valt att fastställa utsläppstak för transportsektorn på grundval av mängden förbrukat bränsle. Detta har

¹⁹ Rådets beslut 2003/507/EG av den 13 juni 2003 om Europeiska gemenskapens anslutning till protokollet till 1979 års konvention om långväga gränsöverskridande luftföroreningar angående minskning av förurning, övergödning och marknära ozon (EUT L 179, 17.7.2003, s. 1).

²⁰ Rådets beslut 2013/xxxx/EU om godtagande av ändringen av 1999 års protokoll till 1979 års konvention om långväga gränsöverskridande luftföroreningar angående minskning av förurning, övergödning och marknära ozon (EUT L ..., s. ...).

lett till bristande samstämmighet med den totala energianvändningen och energistatistiken för dessa medlemsstater och även för unionen som helhet. För att skapa en gemensam och enhetlig grund för alla medlemsstater och för unionen som helhet, fastställs därför i detta direktiv rapporteringskrav och åtaganden om utsläppsminskningar på grundval av nationell energianvändning och bränsleförsäljning, vilket garanterar ökad samstämmighet med unionens klimat- och energilagstiftning.

- (11) För att göra det lättare att på ett kostnadseffektivt sätt uppnå de nationella åtagandena om utsläppsminskning och de intermediära utsläppsnivåerna bör medlemsstaterna ha rätt att inräkna minskade utsläpp från internationell sjöfart om utsläppen från den sektorn är mindre än de utsläppsnivåer som skulle bli följden om normerna i unionens lagstiftning efterlevs, inklusive gränsvärdena för svavel i bränslen enligt rådets direktiv 1999/32/EG²¹. Medlemsstaterna bör också ha möjlighet att gemensamt uppfylla sina åtaganden och intermediära utsläppsnivåer för metan (CH₄) och att använda sig av Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG i detta syfte²². Vid kontroll av överensstämmelsen med nationella utsläppstak, åtaganden om utsläppsminskningar och intermediära utsläppsnivåer kan medlemsstaterna justera sina nationella utsläppsinventeringar mot bakgrund av bättre vetenskapliga kunskaper och metoder beträffande utsläpp. Kommissionen kan motsätta sig att en medlemsstat tillämpar dessa flexibilitetsbestämmelser om villkoren i detta direktiv inte är uppfyllda.
- (12) Medlemsstaterna bör anta och genomföra nationella luftvårdsprogram för att uppfylla sina utsläppsminskningskrav och intermediära utsläppsnivåer och för att effektivt bidra till att unionens luftkvalitetsmål uppnås. I detta syfte bör medlemsstaterna ta hänsyn till behovet av att minska utsläppen i zoner och tätbebyggelser med höga luftföroreningshalter och/eller i områden som kraftigt bidrar till luftföroreningar i andra zoner och tätbebyggelser, även i grannländerna. De nationella luftvårdsprogrammen bör därför bidra till ett framgångsrikt genomförande av luftkvalitetsplaner enligt artikel 23 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG²³.
- (13) För att minska utsläppen till luft av NH₃ och PM_{2,5} från stora utsläppskällor bör de nationella luftvårdsprogrammen innefatta åtgärder för jordbrukssektorn. Medlemsstaterna bör ha rätt att genomföra andra åtgärder med likvärdiga miljöprestanda som de åtgärder som anges i detta direktiv, om det är motiverat av särskilda nationella förhållanden.
- (14) De nationella luftvårdsprogrammen, inklusive den analys som ligger till grund för strategier och åtgärder, bör uppdateras regelbundet.
- (15) För att nationella luftvårdsprogram och större uppdateringar ska vara väl underbyggda bör medlemsstaterna se till att program och uppdateringar blir föremål för samråd med allmänheten och de behöriga myndigheterna på alla nivåer innan valet görs mellan olika möjliga strategier och åtgärder. Medlemsstaterna bör inleda gränsöverskridande samråd om genomförandet av deras program kan påverka luftkvaliteten i ett annat

²¹ Rådets direktiv 1999/32/EG av den 26 april 1999 om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen och om ändring av direktiv 93/12/EEG (EGT L 121, 11.5.1999, s. 13).

²² Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 136).

²³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa (EUT L 152, 11.6.2008, s. 1).

land, i enlighet med kraven i unionslagstiftningen och internationell rätt, inbegripet konventionen om miljökonsekvensbeskrivningar i ett gränsöverskridande sammanhang (Esbo, 1991) och dess protokoll om strategiska miljöbedömningar (Kiev, 2003), som godkänts av rådet²⁴.

- (16) Medlemsstaterna bör fastställa och rapportera utsläppsinventeringar, utsläppsprognoser och informativa inventeringsrapporter för alla luftföroreningar som omfattas av detta direktiv, vilket sedan bör göra det möjligt för unionen att uppfylla sina rapporteringsskyldigheter enligt luftvårdskonventionen och dess protokoll.
- (17) För att bevara en övergripande samstämmighet för unionen som helhet bör medlemsstaterna se till att deras rapportering till kommissionen om nationella utsläppsinventeringar, utsläppsprognoser och informativa inventeringsrapporter överensstämmer helt med deras rapportering enligt luftvårdskonventionen.
- (18) För att bedöma effektiviteten i de nationella åtaganden om utsläppsminskningar som anges i detta direktiv bör medlemsstaterna, om det är praktiskt möjligt, också övervaka effekterna av sådana minskningar i terrestra och akvatiska ekosystem, i enlighet med internationellt erkända riktlinjer, och rapportera dessa effekter.
- (19) I enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG²⁵ bör medlemsstaterna säkerställa aktiv och systematisk spridning av information på elektronisk väg.
- (20) Det är nödvändigt att ändra Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG²⁶ för att se till att detta direktiv överensstämmer med Århuskonventionen från 1998 om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor.
- (21) För att beakta den tekniska utvecklingen bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen vad gäller ändring av de riktlinjer för rapportering som anges i bilaga I, i del 1 i bilaga III samt i bilagorna IV och V för att anpassa dem till den tekniska utvecklingen. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (22) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²⁷.

²⁴ Rådets beslut 2008/871/EG av den 20 oktober 2008 om godkännande på Europeiska gemenskapens vägnar av protokollet om strategiska miljöbedömningar till FN/ECE:s Esbokonvention från 1991 om miljökonsekvensbeskrivningar i ett gränsöverskridande sammanhang (EUT L 308, 19.11.2008, s. 33).

²⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation (EUT L 41, 14.2.2003, s. 26).

²⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003 om åtgärder för allmänhetens deltagande i utarbetandet av vissa planer och program avseende miljön och om ändring, med avseende på allmänhetens deltagande och rätt till rättslig prövning, av rådets direktiv 85/337/EEG och 96/61/EG (EUT L 156, 25.6.2003, s. 17).

²⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (23) Medlemsstaterna bör föreskriva påföljder för överträdelser av nationella bestämmelser som har utfärdats med tillämpning av detta direktiv och se till att dessa påföljder tillämpas. Påföljderna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (24) Med hänsyn till typen och omfattningen av de ändringar som bör göras av direktiv 2001/81/EG bör det direktivet ersättas för att skapa ökad rättslig säkerhet, klarhet och öppenhet och för att förenkla lagstiftningen. För att säkra en kontinuerlig förbättring av luftkvaliteten bör medlemsstaterna iaktta de nationella utsläppstaken i direktiv 2001/81/EG tills de nya nationella åtaganden om utsläppsminskningar som fastställs i detta direktiv blir tillämpliga 2020.
- (25) Målet för detta direktiv, att garantera en hög skyddsnivå för människors hälsa och miljön, kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna, utan kan bättre uppnås på unionsnivå på grund av luftföroreningarnas gränsöverskridande karaktär. Därför kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet.
- (26) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument²⁸ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Detta direktiv fastställer gränser för medlemsstaternas utsläpp till luften av försurande och övergödande föroreningar, ozonbildande ämnen, primära partiklar och prekursorer till sekundära partiklar och andra luftföroreningar, och inför krav på att nationella luftvårdsprogram utarbetas, antas och genomförs samt på att utsläpp av föroreningar och deras effekter övervakas och rapporteras.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Detta direktiv ska tillämpas på utsläpp av de föroreningar som anges i bilaga I från alla källor som förekommer inom medlemsstaternas territorium, deras exklusiva ekonomiska zoner och föroreningskontrollzoner.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *utsläpp*: utsläpp av ett ämne till luften från en punktkälla eller en diffus källa.
2. *ozonbildande ämnen*: kväveoxider, flyktiga organiska föreningar utom metan, metan och kolmonoxid.

²⁸ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

3. *luftkvalitetsmål*: de gränsvärden, målvärden och exponeringskoncentrationsskyldigheter för luftkvalitet som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG och direktiv 2004/107/EG²⁹.
4. *kväveoxider (NO_x)*: kväveoxid och kvävedioxid, uttryckt som kvävedioxid.
5. *flyktiga organiska föreningar utom metan (NMVOC)*: samtliga organiska föreningar av antropogen natur utom metan som i närvaro av solljus kan bilda fotokemiska oxidanter genom reaktion med kväveoxider.
6. *PM_{2,5}*: partiklar som passerar genom ett storleksselektivt intag enligt definitionen i referensmetoden för provtagning och mätning av PM_{2,5}, EN 14907, som med 50 % effektivitet avskiljer partiklar med en aerodynamisk diameter av 2,5 µm.
7. *nationellt åtagande om utsläppsminskning*: den minskning av utsläppen av ett ämne, uttryckt i procent utsläppsminskning mellan de totala utsläppen under basåret (2005) och de totala utsläpp under ett målkalendarår som medlemsstaterna inte får överskrida.
8. *start- och landningscykel*: en cykel som omfattar in- och uttaxning, start, stigning, inflygning, landning och alla övriga luftfartsaktiviteter som sker under 3 000 fots höjd.
9. *internationell sjöfart*: resor till sjöss och i kustvatten med vattenburna fartyg oavsett flagg, utom fiskefartyg, som avgår från ett lands territorium och anländer till ett annat lands territorium.
10. *utsläppskontrollområde*: ett särskilt havsområde som fastställts i enlighet med bilaga VI till den internationella konventionen till förhindrande av förorening från fartyg (Marpol).
11. *föroreningskontrollzon*: ett havsområde högst 200 nautiska mil från de baslinjer från vilka territorialvattnets utsträckning mäts, som fastställts av en medlemsstat för att förhindra, minska och begränsa förorening från fartyg i enlighet med tillämpliga internationella regler och normer.
12. *sot*: kolhaltiga partiklar som absorberar ljus.

Artikel 4

Nationella åtaganden om utsläppsminskning

1. Medlemsstaterna ska, som ett minimum, begränsa sina årliga antropogena utsläpp av svaveldioxid (SO₂), kväveoxider (NO_x), flyktiga organiska föreningar utom metan (NMVOC), ammoniak (NH₃), partiklar (PM_{2,5}) och metan (CH₄) enligt de nationella åtaganden om utsläppsminskning som gäller från och med 2020 och 2030, i enlighet med bilaga II.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder som inte medför oproportionerliga kostnader för att till 2025 begränsa sina antropogena utsläpp av SO₂, NO_x, NMVOC, NH₃, PM_{2,5} och CH₄. Nivåerna för dessa utsläpp ska bestämmas på grundval av sålda bränslen, med en linjär minskningsbana mellan medlemsstaternas utsläppsnivåer för 2020 och de utsläppsnivåer som definieras av deras åtaganden om utsläppsminskning för 2030.

²⁹

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/107/EG av den 15 december 2004 om arsenik, kadmium, kvicksilver, nickel och polycykliska aromatiska kolväten i luften (EUT L 23, 26.1.2005, s. 3).

Om utsläppen för 2025 inte kan begränsas i enlighet med den fastställda minskningsbanan, ska medlemsstaterna ange skälen i sina rapporter till kommissionen i enlighet med artikel 9.

3. Följande utsläpp inräknas inte vad gäller efterlevnaden av punkterna 1 och 2:
 - (a) Utsläpp från luftfartyg som inte kan hänföras till start- och landningscykeln.
 - (b) Utsläpp på Kanarieöarna, i de franska utomeuropeiska departementen, på Madeira och Azorerna.
 - (c) Utsläpp från nationell sjöfart till och från de territorier som anges i led b.
 - (d) Utsläpp från internationell sjöfart, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.1.

Artikel 5

Flexibilitet

1. För att efterleva de intermediära utsläppsnivåer som fastställs för 2025 i enlighet med artikel 4.2, och de nationella åtaganden om utsläppsminskning som anges i bilaga II och som gäller från och med 2030 för NO_x, SO₂ och PM_{2,5}, får medlemsstaterna räkna av utsläppsminskningar för NO_x, SO₂ och PM_{2,5} som uppnåts av internationell sjöfart från utsläpp av NO_x, SO₂ och PM_{2,5} från andra källor under samma år, förutsatt att de uppfyller följande villkor:
 - (a) Utsläppsminskningarna har skett i de havsområden som faller inom medlemsstaternas territorialvatten, i deras exklusiva ekonomiska zoner eller i föroreningskontrollzoner om sådana zoner har fastställts.
 - (b) De har antagit och genomfört effektiva övervaknings- och inspektionsåtgärder för att garantera att flexibiliteten tillämpas korrekt.
 - (c) De har genomfört åtgärder för att nå lägre utsläpp av NO_x, SO₂ och PM_{2,5} från internationell sjöfart jämfört med de utsläppsnivåer som skulle uppnås genom efterlevnad av unionens normer för utsläpp av NO_x, SO₂ och PM_{2,5} och har visat en tillfredsställande kvantifiering av de ytterligare utsläppsminskningar som åtgärderna har lett till.
 - (d) De har inte räknat av mer än 20 % av utsläppsminskningarna för NO_x, SO₂ och PM_{2,5} beräknade enligt led c, förutsatt att avräkningen inte leder till bristande efterlevnad av de nationella åtagandena om utsläppsminskning för 2020 enligt bilaga II.
2. Medlemsstaterna får gemensamt genomföra sina åtaganden om utsläppsminskning och intermediära utsläppsnivåer för metan enligt bilaga II, förutsatt att de uppfyller följande villkor:
 - (a) De uppfyller alla tillämpliga krav och villkor som införts med tillämpning av unionslagstiftningen, inklusive Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG.
 - (b) De har antagit och genomfört effektiva bestämmelser för att garantera att det gemensamma genomförandet fungerar korrekt.
3. Medlemsstaterna får fastställa justerade årliga nationella utsläppsinventeringar för SO₂, NO_x, NH₃, NMVOC och PM_{2,5} i enlighet med bilaga IV om bristande efterlevnad av deras nationella åtaganden om utsläppsminskning eller deras

intermediära utsläppsnivåer skulle bli följden av en tillämpning av bättre metoder för utsläppsinventering som uppdaterats i enlighet med vetenskaplig kunskap.

4. Medlemsstater som avser att tillämpa punkterna 1, 2 och 3 ska informera kommissionen senast den 30 september det år som föregår det aktuella rapporteringsåret. Informationen ska omfatta berörda föroreningar och sektorer och, i förekommande fall, storleken av effekterna på nationella utsläppsinventeringar.
5. Kommissionen ska med hjälp av Europeiska miljöbyrån granska och bedöma om tillämpningen av flexibilitetsbestämmelser för ett visst år uppfyller gällande krav och kriterier.

Om kommissionen inte har framfört några invändningar inom nio månader från och med mottagandet av den rapport som avses i artikel 7.4, 7.5 och 7.6, ska den berörda medlemsstaten anse att den tillämpade flexibiliteten har godtagits och är giltig för det året. Om kommissionen anser att tillämpningen av en flexibilitet inte överensstämmer med gällande krav och kriterier, ska den fatta ett beslut och informera medlemsstaten om att flexibiliteten inte kan godtas.

6. Kommissionen får anta genomförandeakter för att ange närmare bestämmelser för tillämpningen av flexibilitetsbestämmelserna i punkterna 1, 2 och 3, i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 14.

Artikel 6

Nationella luftvårdsprogram

1. Medlemsstaterna ska utarbeta och anta ett nationellt luftvårdsprogram i enlighet med del 2 i bilaga III för att begränsa sina årliga antropogena utsläpp i enlighet med artikel 4.
2. Vid utarbetande, antagande och genomförande av programmet ska medlemsstaterna göra följande:
 - (a) Bedöma i vilken utsträckning nationella utsläppskällor kan påverka luftkvaliteten inom deras territorier och i grannmedlemsstater, med hjälp av data och metoder framtagna inom det gemensamma programmet för övervakning och utvärdering (EMEP), i tillämpliga fall.
 - (b) Beakta behovet av att minska utsläppen av luftföroreningar för att uppfylla luftkvalitetsmålen inom sina territorier och, i förekommande fall, i grannmedlemsstater.
 - (c) Prioritera utsläppsminskande åtgärder för sot i genomförandet av åtgärder för att uppfylla sina nationella minskningsåtaganden för PM_{2,5}.
 - (d) Säkerställa samstämmighet med andra relevanta planer och program som upprättats i enlighet med krav i nationell lagstiftning eller unionslagstiftning.

Medlemsstaterna ska, i den utsträckning som behövs, inkludera de utsläppsminskande åtgärder som anges i del 1 i bilaga III eller åtgärder med likvärdig miljöeffekt, i syfte att uppfylla de relevanta nationella åtagandena om utsläppsminskning.

3. Det nationella luftvårdsprogrammet ska uppdateras vartannat år.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 ska de strategier och åtgärder för utsläppsminskning som ingår i det nationella luftvårdsprogrammet uppdateras inom 12 månader om något av följande inträffar:
 - (a) De skyldigheter som anges i artikel 4 uppfylls inte eller det finns risk för att de inte uppfylls.
 - (b) Medlemsstaten beslutar sig för att använda en flexibilitet enligt artikel 5.
5. Medlemsstaterna ska, i enlighet med relevant unionslagstiftning, innan förslag till nationella luftvårdsprogram och betydande uppdateringar fastställs, samråda om dessa med allmänheten och med de behöriga myndigheter som på grund av sitt särskilda miljöansvar inom området för luftföroreningar, luftkvalitet och luftförvaltning på alla nivåer kan antas bli berörda av genomförandet av de nationella luftvårdsprogrammen. Om så är lämpligt ska gränsöverskridande samråd genomföras i enlighet med relevant unionslagstiftning.
6. Kommissionen ska, vid behov, underlätta utarbetande och genomförande av programmen genom utbyte av god praxis.
7. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 13 för att anpassa del 1 i bilaga III till den tekniska utvecklingen.
8. Kommissionen får fastställa riktlinjer för utarbetande och genomförande av nationella luftvårdsprogram.
9. Kommissionen får också närmare ange formatet och nödvändig information beträffande medlemsstaternas nationella luftvårdsprogram i form av genomförandakter. Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 14.

Artikel 7

Utsläppsinventeringar och utsläppsprognoser

1. Medlemsstaterna ska utarbeta och årligen uppdatera nationella utsläppsinventeringar för de föroreningar som anges i tabell A i bilaga I, i enlighet med de krav som anges där.

Medlemsstaterna bör utarbeta och årligen uppdatera nationella utsläppsinventeringar för de föroreningar som anges i tabell B i bilaga I, i enlighet med de krav som anges där.
2. Medlemsstaterna ska utarbeta och vartannat år uppdatera rumsligt uppdelade utsläppsinventeringar, inventeringar av stora punktkällor och utsläppsprognoser för de föroreningar som anges i tabell C i bilaga I, i enlighet med de krav som anges där.
3. De utsläppsinventeringar och utsläppsprognoser som avses i punkterna 1 och 2 ska åtföljas av en informativ inventeringsrapport, i enlighet med de krav som anges i tabell D i bilaga I.
4. Medlemsstater som tillämpar flexibilitet enligt artikel 5.1 ska inkludera följande information i den informativa inventeringsrapporten för det berörda året:
 - (a) Mängden utsläpp av NO_x, SO₂ och PM_{2,5} som skulle skett i avsaknad av ett utsläppskontrollområde.
 - (b) Storleken på utsläppsminskningar som uppnåtts i medlemsstatens del av utsläppskontrollområdet i enlighet med artikel 5.1 c.

- (c) I vilken utsträckning de tillämpar denna flexibilitet.
 - (d) Eventuella kompletterande uppgifter som medlemsstaterna anser lämpliga för att kommissionen med hjälp av Europeiska miljöbyrån ska kunna göra en fullständig bedömning av de förhållanden under vilka flexibiliteten har genomförts.
5. Medlemsstater som väljer att tillämpa flexibilitet enligt artikel 5.2 ska lämna en separat rapport som gör det möjligt för kommissionen att granska och bedöma om kraven i den artikeln är uppfyllda.
 6. Medlemsstater som väljer att tillämpa flexibilitet enligt artikel 5.3 ska i den informativa inventeringsrapporten för det berörda året ta med den information som anges i del 4 i bilaga IV för att möjliggöra för kommissionen att granska och bedöma om kraven i den artikeln är uppfyllda.
 7. Medlemsstaterna ska fastställa utsläppsinventeringarna, inklusive justerade utsläppsinventeringar, utsläppsprognoserna och den informativa inventeringsrapporten i enlighet med bilaga IV.
 8. Kommissionen ska med hjälp av Europeiska miljöbyrån årligen fastställa och uppdatera unionsomfattande utsläppsinventeringar, utsläppsprognoser och en informativ inventeringsrapport för alla de föroreningar som anges i bilaga I, på grundval av den information som avses i punkterna 1, 2 och 3.
 9. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 13 för att anpassa bilaga I vad gäller tidsfrister för rapportering och bilaga IV till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Artikel 8

Övervakning av luftföroreningseffekter

1. Medlemsstaterna ska om möjligt se till att luftföroreningars negativa effekter på ekosystem övervakas i enlighet med kraven i bilaga V.
2. Medlemsstaterna ska om så är lämpligt samordna övervakningen av luftföroreningseffekter med andra övervakningsprogram som inrättats enligt unionslagstiftningen, inklusive Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG och direktiv 2000/60/EG³⁰.
3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 13 för att anpassa bilaga V till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Artikel 9

Medlemsstaternas rapportering

1. Medlemsstaterna ska sända sina nationella luftvårdsprogram till kommissionen [within three months of the date referred to in Article 17, date to be inserted by OPOCE] och uppdateringar vartannat år därefter.

Om ett nationellt luftvårdsprogram uppdateras enligt artikel 6.4 ska den berörda medlemsstaten informera kommissionen om detta inom två månader.

³⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

2. Medlemsstaterna ska från och med 2017 sända in sina nationella utsläppsinventeringar, utsläppsprognoser, rumsligt uppdelade utsläppsinventeringar, inventeringar av stora punktkällor och rapporter enligt artikel 7.1, 7.2 och 7.3, samt i tillämpliga fall artikel 7.4, 7.5 och 7.6, till kommissionen och Europeiska miljöbyrån i enlighet med de rapporteringsdatum som anges i bilaga I.
Rapporteringen ska överensstämma med rapporteringen till luftvårdskonventionens sekretariat.
3. Medlemsstaterna ska rapportera sina nationella utsläpp och prognoser för CH₄ i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013³¹.
4. Kommissionen ska med hjälp av Europeiska miljöbyrån och medlemsstaterna regelbundet se över uppgifterna i de nationella utsläppsinventeringarna. Översynen ska omfatta
 - (a) kontroller för att verifiera att inlämnade uppgifter är transparenta, korrekta, enhetliga, jämförbara och fullständiga,
 - (b) kontroller för att upptäcka fall där inventeringsdata tas fram på ett sätt som inte överensstämmer med kraven enligt internationell rätt, särskilt konventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar,
 - (c) i förekommande fall, en beräkning av nödvändiga tekniska korrigeringar i samråd med medlemsstaterna.
5. Medlemsstaterna ska rapportera följande information som avses i artikel 8 till kommissionen och Europeiska miljöbyrån:
 - (a) [By the date referred to in Article 17 - date to be inserted by OPOCE] och därefter vart fjärde år, övervakningsstationernas läge och övervakade indikatorer, och
 - (b) inom [one year of the date referred to in Article 17 - date to be inserted by OPOCE] och därefter vart fjärde år, de uppmätta värdena för de obligatoriska indikatorerna.

Artikel 10

Rapporter från kommissionen

1. Kommissionen ska minst vart femte år rapportera till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta direktiv och ge en bedömning av hur genomförandet bidrar till uppnåendet av direktivets mål.
Kommissionen ska i varje fall rapportera som ovan för år 2025, och ska också innefatta information om uppnåendet av de intermediära utsläppsnivåer som avses i artikel 4.2 samt skälen i den händelse nivåerna inte nås. Kommissionen ska kartlägga behovet av ytterligare åtgärder även med beaktande av genomförandets effekter på olika sektorer.
2. De rapporter som avses i punkt 1 kan innefatta en bedömning av de miljömässiga och samhällsekonomiska effekterna av detta direktiv.

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 av den 21 maj 2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell nivå och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG (EUT L 165, 18.6.2013, s. 13).

Artikel 11

Tillgång till information

1. Medlemsstaterna ska i enlighet med direktiv 2003/4/EG se till att följande information aktivt och systematiskt sprids till allmänheten genom offentliggörande på en allmänt tillgänglig webbplats:
 - (a) De nationella luftvårdsprogrammen och eventuella uppdateringar.
 - (b) De nationella utsläppsinventeringarna inklusive, i förekommande fall, de justerade nationella utsläppsinventeringarna, de nationella utsläppsprognoserna och de informativa inventeringsrapporterna samt kompletterande rapporter och information som sänts in till kommissionen i enlighet med artikel 9.
2. Kommissionen ska i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006³² säkerställa aktiv och systematisk spridning till allmänheten genom offentliggörande av unionsomfattande utsläppsinventeringar, utsläppsprognoser och informativa inventeringsrapporter på en allmänt tillgänglig webbplats.

Artikel 12

Samarbete med tredjeländer och samordning inom internationella organisationer

Unionen och medlemsstaterna ska vid behov sörja för bilateralt och multilateralt samarbete med tredjeländer och samordning inom relevanta internationella organisationer såsom FN:s miljöprogram (Unep), FN:s ekonomiska kommission för Europa (Unece), Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) och Internationella civila luftfartsorganisationen (Icao), bland annat genom utbyte av information, avseende vetenskaplig och teknisk forskning och utveckling, i syfte att förbättra förutsättningarna för utsläppsminskningar.

Artikel 13

Delegeringens utövande

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 6.7, 7.9 och 8.3 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den dag då detta direktiv träder i kraft.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 6.7, 7.9 och 8.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 6.7, 7.9 och 8.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ (EUT L 264, 25.09.2006, s. 13).

akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 14

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för luftkvalitet som inrättats genom artikel 29 i direktiv 2008/50/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 15

Påföljder

Medlemsstaterna ska föreskriva påföljder för överträdelse av nationella bestämmelser som har utfärdats med tillämpning av detta direktiv och ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att dessa påföljder tillämpas. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 16

Ändring av direktiv 2003/35/EG

I bilaga I till direktiv 2003/35/EG ska följande led läggas till som led g:

"g) Artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv XXXX/XX/EU om minskning av nationella utsläpp av vissa luftföroreningar och om ändring av direktiv 2003/35/EG *

* EUT L XX, XX.XX.XXXX, s. X."

Artikel 17

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [eighteen months after the entry into force - date to be inserted by OPOCE] sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 18

Upphävande och övergångsbestämmelser

1. Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/81/EG ska upphöra att gälla den [by the date referred to in Article 17 of this Directive - date to be inserted by OPOCE].

Följande bestämmelser i det upphävda direktivet ska dock fortsätta att gälla:

- (a) Artikel 1 och bilaga I till och med den 31 december 2019.
- (b) Artiklarna 7.1, 7.2 och 8.1 till och med den [the date referred to in Article 17 of this Directive - date to be inserted by OPOCE].

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till detta direktiv och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VI.

2. Medlemsstaterna får till och med den 31 december 2019 tillämpa artikel 5.3 i detta direktiv i fråga om taken enligt artikel 4 och bilaga I till direktiv 2001/81/EG.

Artikel 19

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 20

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande